

خبرها

حمایت از نسل‌کشی در رواندا

ایستا : به گفتهٔ یک فرستاده ارشد سازمان ملل ، به نظر می‌رسد با گذشت ۱۲ سال از نسل‌کشی در رواندا هنوز هم کشورها علاقه‌ای به اعزام نیرو و تأمین بودجه مورد نیاز جهت متوقف ساختن کشتار غیرنظامیان در این کشور ندارند . به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس خوان مندر مشاور ویژه سازمان ملل در امور پیشگیری از وقوع نسل‌کشی اظهار داشت : دولت‌ها از زمان وقوع هولوکاست و کشتارهای سال ۱۹۹۴ در رواندا به کرات وعده داده‌اند که اجازه تکرار چنین وقایعی را نخواهند داد، اما اگر چه بهتر از گذشته به حمایت از صلح می‌پردازند با این حال هنوز به تلاش‌های مضاعف اکره نشان می‌دهند. مننر در یک کنفرانس خبری گفت : تصور می‌کنم نگرانی‌ها و احتیاط‌کاری‌هایی وجود دارد . این احساس حاکم شده که بگذارید کس دیگری این کار را انجام دهد. وی با اشاره به خشونت‌های مداوم در مناطق غربی دارفور سودان که از سوی سازمان ملل به عنوان بدترین فاجعه بشری جهان نامیده شده، گفت که شمار کشته‌شدگان حدود ۲۰۰ تا ۴۰۰ هزار تن تخمین زده می‌شود. آتش خشونت‌ها در دارفور در سال ۲۰۰۳ برافروخته شد و طی این مدت ده‌ها هزار تن کشته شدند که اغلب این افراد قربانی قحطی و امراض مختلف هستند. دولت افراطی سابق رواندا ۱۲سال پیش طی ۱۰۰ روز به کشتار دست‌کم نیم میلیون تن مبادرت کرد.

پل تجاری خلیج فارس و اسرائیل

ایستا : به نوشته مجله تایم، کشورهای عربی برای ایجاد پل تجاری خلیج حوزه خلیج فارس و اسرائیل به آرامی وارد عمل می‌شوند. مجله تایم در گزارشی آورده است : در حالی که روابط اسرائیل با فلسطینی‌ها در حال سکون است ، تل‌آویو نیز می‌کوشد تا به‌بهود روابط با کشورهای عربی به ویژه کشورهای حوزه خلیج فارس پیروزد که البته این روابط کاملاً غیرعقلی است . در گزارش تایم به نقل از یک مقام اسرائیلی آمده است : ما خواهان عادی سازی روابط با جهان عرب هستیم و کشورهای حوزه خلیج فارس جایگاه طبیعی برای ایجاد این روابط به شمار می‌روند، چرا که دشمنی و خصومت میان ما و آنها وجود ندارد! در حالی که اکثر کشورهای عربی روابط با اسرائیل را تحریم کرده و حتی در این راستا در سال ۱۹۵۱ دفتری را نیز تأسیس کردند، اما تعدادی از کشورهای حوزه خلیج فارس نوعی انعطاف و سربوش‌گذاری بر این تصمیم را پیش گرفته‌اند. در این گزارش آمده است : حوادث عراق و اوضاع آشفته این کشور، انگیزه این کشورها برای یافتن متحدان جدید است به ویژه این که تأثیرگذاری ایران در عراق و تلاش این کشور برای دستیابی به برنامه‌های هسته‌ای افزایش یافته است.

جشن و شادمانی ده‌ها هزار تایلندی

ایستا : در پی تصمیم نخست‌وزیر تایلند مبنی بر کناره‌گیری از قدرت ، ده‌ها هزار معترض با برپایی تظاهرات در نخستین ساعات روز شنبه به جشن و شادمانی پرداختند و در عین حال هشدار دادند که مبارزاتشان هنوز به پایان نرسیده است. به گزارش خبرگزاری فرانسه، در حالی که تایلند در پی اعلام استعفای تاکسین شیناواترا از سمت نخست‌وزیری در بن‌بست سیاسی گرفتار آمده، رهبران گروه‌های معترض به تظاهرکنندگانی که خارج از کاخ سلطنتی بانوک کریمه گرد بودند، گفتند که شیناواترا باید برای همیشه از عرصه سیاست کنار رود تا نتواند به عنوان یک رهبر دست‌نشانده حکمرانی کند. حزب اتحاد مردم برای دموکراسی (PAD) که به مدت دوماه اعتراضات مخالفان را هدایت کرده است، تأکید کرد که تنها ایجاد اصلاحات در قانون اساسی و برگزاری انتخابات جدید می‌تواند پایان حیات «رژیم تاکسین» را رقم زند. حزب اتحاد مردم برای دموکراسی مرکز یک ائتلاف گسترده سازمان‌های غیردولتی، راهبان بودایی، فعالان ضدجهانی سازی و آموزگاران تایلندی همچنین اعلام داشت که PAD به زودی به مجمع مردم برای دموکراسی (PD) تغییر نام خواهد یافت.

ادامه دستگیری‌ها در نپال

ایرنا : نیروهای امنیتی نپال روز جمعه بیش از ۷۵۰ تن دیگر از آزادیخواهان این کشور را که در یک تظاهرات ضددولتی در کاتماندو پایتخت این کشور شرکت کرده بودند، دستگیر کردند. به گزارش خبرگزاری پی‌تی‌آی هند دولت سلطنتی نپال عرصه را بر هواداران آزادی این کشور از دومین روز اعتراضات سراسری احزاب سیاسی نپال در مخالفت با حکومت «گیانندرا» پادشاه نپال تنگ‌تر کرده است. نیروهای امنیتی نپال از گلوله و گاز اشک‌آور برای مهار تظاهرات ضدپادشاهی در این کشور استفاده کردند که حدود ۶۰ تن از آنان در این میان زخمی شدند. «کمالت پهاپا» وزیر کشور نپال گفت که ۱۱۵ نفر از تظاهرکنندگان دستگیر شده، براساس قانون امنیت عمومی نپال زندانی شده‌اند. قانون امنیت عمومی نپال به نیروهای امنیتی این کشور اجازه می‌دهد که مردم را بدون هرگونه اتهامی برای مدت ۹۰ روز زندانی کنند. با این حال احزاب سیاسی مخالف نظام سلطنتی نپال ادعا کردند که بیش از ۲۰۰ تن از حامیان این احزاب به سه‌ماه حبس محکوم شده‌اند. نیروهای امنیتی نپال بیش از یک‌هزار نفر از هواداران آزادی را در روز پنجشنبه اولین روز اعتراضات سراسری احزاب سیاسی نسبت به حکومت نظام سلطنتی این کشور بازداشت کردند. «پهاپا» ادعا کرد که تظاهرکنندگان در کاتماندو به اعمال خشونت‌بار متوسل شده و به برخی از دارایی‌های دولت و چندین دستگاه خودرو آسیب زدند. در همین حال به گزارش پایگاه اینترنتی سی‌ان‌ان پس از گذشت چهار روز از اعتصاب عمومی و تظاهرات ضددولتی در نپال مقررات منع رفت و آمد در پایتخت این کشور برقرار شد. طبق بیانیه دولت نپال که از رادیو دولتی پخش شد، مقررات منع رفت و آمد از ساعت ۱۰ صبح تا ۹ بعدازظهر در کاتماندو و دو شهر کوچک آن به اجرا گذاشته شده است.

گروه بین الملل : امروز و فردا پانزدهمین دوره انتخابات سراسری ایتالیا برگزار می‌شود. جمعه‌شب سرانجام تبلیغات طولانی‌ترین مبارزات انتخاباتی تاریخ ایتالیا، پس از ماه‌ها مشاجره، وعده وعید و درگیری‌های لفظی پایان یافت و امروز مردم به پای صندوق‌های رای می‌روند تا از میان ائتلاف راستگرایان میانه‌رو یا «خانه آزادی» به رهبری نخست‌وزیر سیلیویو برلوسکونی و ائتلاف چپ گرایانه میانه‌رو یا «اتحاد» به رهبری رومانو پرودی یکی را برگزینند. در آخرین روز از این رقابت‌ها نختست‌وزیر ایتالیا و رقیبش آخرین وعده‌ها را دادند و هیچ‌یک ابایی از این نداشتند که دوباره به هم اهانت کنند. پرودی در میدان پیاتزا دل پوپولو شهر رم مردم را دور خود جمع کرد و برلوسکونی نیز هوادارانش را در شهر ناپل جمع کرد. برلوسکونی گفت: «رای‌دهندگان باید از میان چپ گرایان

میانه‌روی که هیچ کاری جز تحمیل مالیات، تحریم و حسادت انجام نمی‌دهند و راست‌گرایانی که به آنها عشق و راستی هدیه می‌کنند یکی را انتخاب کنند. من مطمئنم که ما پیروز خواهیم شد، چون احمت نیستیم». برلوسکونی پیش از این نیز روز سه‌شنبه از واژه «احمت» برای طرفداران پرودی استفاده کرده بود و این مسئله سبب شده بود که روز جمعه میدان دل پوپولو پر از افرادی شود که تی‌شرت‌های ۱۰ یورویی با نوشته‌های «من یک احمت هستم» بر تن کرده بودند و در مقابل آنها رئیس سابق کمیسیون اروپایی تأکید می‌کرد: «دولت ما دولتی برای همه کشور و دولتی برای همه جهان خواهد بود.» و شعار او «در راه مصلحت ایتالیا» بود. برلوسکونی تلاش کرد تا آخرین حرف‌ها و وعده‌ها از زبان خودش شنیده شود. درست ۴۰ دقیقه مانده به پایان تبلیغات او دوباره از نفوذ رسانه‌ای خود استفاده کرده و بر صفحه‌های تلویزیونی ظاهر شد. او که در ظاهر به عنوان رهبر حزب «فورتزا ایتالیا» مهمان شبکه RAI بود ۳۰ دقیقه حرف زد و برای هزارمین بار از مردم خواست تا کشور را به «حزب مالیات‌ها»

کمک ۱۰۰ میلیون دلاری پنتاگون به متحدان آمریکا

وزارت دفاع و وزارت خارجه آمریکا پیشنهاد کرده‌اند ۱۰۰ میلیون دلار بودجه برای کمک به ارتش کشورهای متحد آمریکا در جنوب شرقی آسیا، خاورمیانه، آمریکای جنوبی و آفریقا در قالب بخشی از استراتژی جدید مبارزه با تروریسم، اختصاص یابد. روزنامه واشینگتن پست با اعلام این خبر به نقل از مقامات ارشد دولت آمریکا گزارش داد که حداقل هشت طرح به منظور تصوب به کاخ سفید ارسال شده و پیش‌بینی می‌شود که به زودی این طرح‌ها تأیید شوند. براساس این گزارش از جمله طرح‌های مذکور، تقویت ظرفیت‌ها و نیروهای ضدتروریسم در شمال آفریقا و نوار ۲ هزار مایلی در امتداد خلیج گینه و مثلث اندونزی، فیلیپین و مالزی است. یکی از طرح‌های مذکور نیز به افزایش آموزش نظامی ارتش پاکستان و تجهیز ارتش این کشور و «دیگر متحدان کلیدی آمریکا در جنگ علیه تروریسم که مشغول مبارزه با گروه‌های تروریستی در خاک خود هستند» پرداخته است. روزنامه نیویورک تایمز منبع گزارش خود را به دلیل اینکه طرح‌های مذکور منتظر دریافت تأییدیه از سوی رئیس جمهوری بوش هستند، معرفی نکرده است. براساس این گزارش، در صورت تأیید این طرح‌ها از سوی جورج بوش به دلیل اینکه بودجه طرح باید در سال مالی جاری صرف شود، همکاری نظامی ارتش آمریکا با کشورهای مذکور فوراً آغاز خواهد شد. طرح‌های مذکور براساس مصوبه کنگره آمریکا در ماه دسامبر که به پنتاگون اجازه داده به منظور مبارزه با تهدیدات تروریستی کمک‌های مالی سریعی به کشورهای خارجی داشته باشد، ارائه شده است. «معاون سیاسی وزیر دفاع آمریکا در مورد نقش دولت‌های خارجی در مبارزه با تروریسم گفت: «بهترین شکل موفقیت در بسیاری از جنگ‌های جهانی علیه تروریسم از طریق همکاری با کشورهای منطقه مذکور که جغرافیای محلی، زبان و فرهنگ

جهان

انتخابات سراسری ایتالیا امروز برگزار می‌شود

آیا احمت‌ها پیروز می‌شوند؟

نسیانارد : او دوباره قول داد که مالیات‌ها را حذف کند و حزب پرودی را حزب افرادی خواند که عادت دارند ماشین‌شان را دوبله پارک کنند. او که همیشه خود را نفر برنده می‌نامد برای اولین بار از احتمال شکست سخن گفت اما خاطرنشان کرد: «اگر هم پیروز نشوم همچنان در پارلمان خواهم ماند. ما با ۷۰ نماینده همچنان قوی هستیم.» او در گفت‌وگو با روزنامه اوجی (امروز) که روز شنبه به چاپ رسید در شرایطی که طبق نظرسنجی‌ها از رقیب خود نیز عقب است گفت: «می‌گویند من قدرتم به پایان رسیده، صدایم ضعیف شده، هورمون مصرف می‌کنم. . . اما هرچه باشد من نیازی ندارم که منتظر یک روز شنبه یا یکشنبه باقی بمانم تا قدرت بگیرم. من از هم‌اکنون آماده‌ام تا دوشنبه پیروزی‌ام را جشن بگیرم.» به‌نظر می‌رسد برلوسکونی سعی دارد با این اظهارات نشان دهد که هنوز امیدش را در دست نداده است. برلوسکونی وعده کاهش مالیات‌ها را داده است چیزی که به نظر غیرممکن می‌رسد و پیرو فاسینو، رهبر یکی از بزرگ‌ترین

انتخابات پرو، رقابت میان سرمایه‌داران و تندروها

کنند. پدر هومالا در دهه ۵۰ میلادی در کشورهای بولیوی، اکوادور و پرو به فعالیت‌های مارکسیستی روی آورد و علیه استثمار پانصدساله اسپانیا در این کشورها فعالیت می‌کرد. او عامل اصلی راه انداختن کودتاهای متوالی در این کشورها بود و دست به تحولات عظیم سیاسی در این کشورها زد. در پایان سال ۲۰۰۰ که «آلبرتو فوجیموری» رئیس جمهوری وقت پرو به جرم فساد مالی و استبداد سرنگون شد هومالا به همراهی چند نفر از همفکرانش در جنوب این کشور پایه‌های یک کودتای نظامی را طراحی کرد. این کودتا یک ماه بیشتر دوام نیاورد و نافرجام ماند. پس از فرار فوجیموری تمام افسران شرکت‌کننده در این کودتا شامل عفو عمومی شدند. هومالا بار دیگر وارد ارتش پرو شد و وابسته نظامی پرو در پاریس و سپس در سئول شد. او کودتای دیگری را در ژانویه ۲۰۰۵ علیه حکومت «آلخاندرو تولدو» رئیس جمهور وقت پایه‌گذاری کرد که آن هم به شکست انجامید. هومالا از ارتش اخراج شد. پس از برکنار شدن، حزبی تحت عنوان «حزب ملی» راه‌اندازی کرد و ظرف چند ماه محبوبیت و آرای مردم را به دست آورد.

اختلاف نظر درباره بازسازی عراق در دولت بوش

مهر : درحالی‌که اختلافات در داخل دولت بوش در زمینه بازسازی عراق شدت گرفته است، وزارت خارجه این کشور با انتشار پیش‌نویس یک بیانیه اعلام کرد این کشور فعلاً برنامه‌ای وسیع برای بازسازی کشور عراق ندارد. به گزارش روزنامه نیویورک تایمز، در این بیانیه آمده است: «هم‌اکنون اولویت دولت آمریکا ایجاد محیطی ایمن و بآبایت در عراق و بازسازی سیاسی این کشور است.» اندرو ناکسپوس که تا ماه ژانویه گذشته مسئولیت ریاست آژانس توسعه بین‌المللی آمریکا را برعهده داشت، ضمن تأکید بر اینکه آمریکا در عراق در آستانه شکست قرار دارد، اعلام کرد: اما بارها به دولت بوش گفته بودیم که هم‌اکنون برنامه بازسازی در عراق تأثیر چندانی نخواهد داشت و بازسازی سیاسی در این کشور بیش از هر چیز دیگر مورد توجه است. « جیمز جفری که مهمترین هماهنگ‌کننده امور عراق در وزارت خارجه آمریکا است، نیز اعلام کرد: «ما فقط توانستیم حداقل کارهایی را که امید داشتیم، در عراق انجام دهیم. هم‌اکنون در عراق جو خصومت وجود دارد که بازسازی نمی‌تواند این جو را به‌طور کامل از بین ببرد.» به نوشته نیویورک تایمز، طبق طرح جدید وزارت خارجه عراق این کشور در ابتدا امنیت و نظم عمومی ایجاد خواهد

سال سوم ■ شماره ۷۳۱ *شرق*

نگاه سیاستمدار

کشورداری انتحاری بوش

زیگنیتو برژنفسکی

ترجمه: احسان صحافیان

حدود ۶۰ سال پیش آرنولد توین بی در کتاب به یاد ماندنی «مطالعه تاریخ» نتیجه گرفت که علت نهایی سقوط

امپراتوری‌ها «کشورداری انتحاری» است. با تاسف برای بوش به دلیل جایگاهی که در تاریخ به

او اختصاص یافته و بسیار مهم‌تر با تأثر شدید به دلیل آینده شومی که در انتظار آمریکاست، اخیراً به‌نظر می‌رسد که عبارت هوشمندانه پیش‌گفته را می‌توان در

مورد سیاست‌هایی که ایالات متحده از زمان فاجعه ۱۱ سپتامبر در پیش گرفته صادق دانست. اگرچه برخی اشارات اخیر دلالت بر احتمال ارزیابی مجدد اهداف مداخله نظامی ناموفق در عراق از سوی دولت دارد، اهدافی که تاکنون وسیعاً شعارگونه بوده است، چند سخنرانی اخیر دولت بوش در واکنش به منتقدان عقب‌گرد به فرمول‌های بیشتر عوام‌فریبانه است که او در طول مبارزات انتخاباتی سال ۲۰۰۴ برای توجیه جنگی که به راه‌انداخته بود بیان کرد. جنگ پیش‌گفته که توسط حلقه تنگی از تصمیم‌گیرندگان به‌دلایلی که هنوز کاملاً آشکار نشده است به راه افتاد و با اظهارات عوام‌فریبانه مبتنی بر برداشت‌های نادرست در منظر عموم تبلیغ شد، خون و هزینه‌ای بسیار بیش از آن‌چه انتظار می‌رفت به‌لعبده است. این جنگ واکنش منفی جهانی را برانگیخته و در خاورمیانه ایالات متحده را به عنوان جانشین امپراتوری بریتانیا و شریک اسرائیل در سرکوب مسلمانان معرفی کرده است. این برانگیزش – درست یا نادرست – به سراسر جهان اسلام تسری یافته است.

از همین رو به چیزی بیش از فرمولاسیون مجدد اهداف آمریکا در عراق نیازمندیم. تداوم بی‌اعتنایی دولت به پیشینه سیاسی تهدید تروریسم، به تقویت احساس همدردی مسلمانان با تروریست‌ها انجامیده است. خودفریبی است که به مردم آمریکا بگویم انگیزه اصلی تروریست‌ها «فترت از آزادی» است و اقداماتشان جز بازتاب یک خصومت فرهنگی عمیق نیست. اگر اینگونه بود استگمکل یا ریودو ژانیرو می‌بایست همانند نیویورک به معرض خطر می‌بودند. در حالی که بیشتر تعداد قربانیان پس از شهروندان نیویورک، استرالیایی‌های بالی، اسپانیایی‌های مادرید، اسرائیلی‌های تل‌آویو، مصری‌های جزیره سینا و بریتانیایی‌های لندن هستند.

او ویژگی سیاسی همه وقایع فوق را به هم متصل می‌کند: اهداف متحدهان آمریکا و دولت‌های دست‌اندرکار تعمیق مداخله نظامی ایالات متحده در خاورمیانه هستند. تروریست‌ها مادر زاد تروریست نیستند بلکه رویدادهای سیاسی، تجربیات، عقاید، نفرت‌ها، افسانه‌های قومی، خاطرات تاریخی، فنانیسیسم دینی و شست‌وشوی عامدانه نفوذ آنها را به ارتکاب چنین اعمالی سوق می‌دهد. تصاویر تلویزیونی و به خصوص تلفی تنک ووشبانه حرمت مقدسات دینی توسط نظامیان خارجی تا دندان مسلح و نفرت سیاسی عمیق از آمریکا، انگلیس و اسرائیل پوستن به القاعده را نه تنها در خاورمیانه بلکه در کشورهای دوردستی چون اتیوپی، مراکش، پاکستان، اندونزی و حتی کشورهای حوزه کارایبب دامن می‌زند. توان آمریکا برای حصول اطمینان از اجرای صحیح پیمان منع گسترش و تکثیر جنگ افزار کشاثر جهانی نیز آسیب‌دیده است. تضاد میان حمله به عراق از نظر نظامی ضعیف و تحمل کره‌شمالی مسلح به جنگ افزار اتمی، ایرانیان را به این اعتقاد راسخ رسانده است که امنیت آنها تنها از طریق برخورداری از جنگ‌افزار کشتارجمعی تأمین می‌شود. به علاوه تصمیم اخیر ایالات متحده برای کمک به برنامه هسته‌ای هند که عمدتاً به دلیل موضوع تاییدآمیز و حمایت‌گرانه این کشور در جنگ عراق و علاوه بر آن بنای حصاری در مقابل چین اتخاذ گردید، باعث شده است که ایالات متحده خود کشور گسترش‌دهنده و تکثیرکننده جنگ افزار اعلام جلوه کند اگرچه با خط مشی گرینش گرایانه. این استاندارد دوگانه تلاش برای صدور یک قطعنامه سازنده درباره مشکل هسته‌ای ایران را با مشکل مواجه می‌کند.

بحران‌های پیچیده سیاسی ایالات متحده، به کاهش درجه وضعیت اخلاقی آمریکا در سراسر جهان انجامیده است. امروزه کشوری که دهه‌ها وضعیت بسیار مناسبی در ضدیت با سرکوب سیاسی، شکنجه و سایر انواع تخطی از حقوق بشر داشت، تاییدکننده‌اعمالی است که به سختی می‌تواند این کرامت انسانی در تطابق باشد. قابل سرزنش‌تر این که سوءاستفاده و یا شکنجه در زندان‌های گوانتانامو نه توسط دولت که توسط رسانه‌های آمریکا بر ملا شد. دولت در واکنش خود را محدود به مجازات شمار اندکی از مرتکبان دون‌پایه کرد، هیچ‌یک از تصمیم‌گیرندگان عالی‌رتبه وزارت دفاع یا شورای امنیت ملی که «بازجویی‌های توام با فشار روانی» (بخوانید شکنجه) را تجویز کردند مجبور به استعفا نشدند یا در معرض رسوایی عمومی یا پیگرد قانونی قرار نگرفتند. دلیل مخالفت دولت با دادگاه بین‌المللی جرایم (جنگی) را اکنون بهتر می‌توان دریافت. سرانجام، سیاست خارجی اسفبار اقتصاد را با افزایش شدید مخارج دفاعی و امنیتی به جنگ پیوند زده است. بودجه‌های وزارت دفاع و وزارت امنیت داخلی اکنون بزرگتر از کل بودجه اکثر کشورهاست و به نظر می‌رسد که به‌رغم کسری‌های بودجه و تراز تجاری که آمریکا را به مقروض‌ترین کشور جهان تبدیل کرده است، افزایش یابد. هم‌زمان مخارج مستقیم و غیرمستقیم جنگ عراق سیری صعودی می‌پیماید، حتی از بدبینانه‌ترین پیش‌بینی‌های مخالفان اولیه جنگ فراتر می‌رود و برآوردهای اولیه دولت بوش را به سطره می‌گیرد. هر دلالتی که متعصب به پرداخت و باشم دلار است که در سرمایه‌گذاری، در نوآوری علمی یا آموزشی که برتری بنیادی اقتصاد ما در بلندمدت را در جهانی شدیداً رقابت‌آمیز تداوم می‌بخشد، خرج نشده است.

بخش اول

فصلنامه چشم‌اندازهای نو